

Uchwała Nr IX/162/11
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 31 sierpnia 2011 r.

dotycząca przyjęcia projektu uchwały w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.), uchwała się co następuje:

§ 1

Przyjmuje się projekt uchwały w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, stanowiący Załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Projekt uchwały, o którym mowa w § 1 podlega uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Julian Osiecki

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr IX/162/11 Sejmiku
Województwa WarmińskoMazurskiego
z dnia 31 sierpnia 2011 r. dotyczącej przyjęcia projektu
uchwały w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego
Krajobrazu Puszczy Napiwodzko- Ramuckiej.

**Uchwała NrSejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia
..... w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy
Napiwodzko-Ramuckiej.**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, zmiany: Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 162, poz.1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1206; z 2006 r. Nr 126, poz. 875, Nr 227, poz. 1658; z 2007 r. Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 216, poz. 1370, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675), w zw. z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, zmiany: Dz.U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, Nr 215, poz. 1664; z 2010 r. Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804; z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549) uchwała się co następuje:

§ 1

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 131429,4 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie olsztyńskim na terenie gmin: Purda, Stawiguda i Olsztynek, w powiecie szczycieńskim na terenie gmin: Pasym, Wielbark, Jedwabno, Szczytno oraz w powiecie nidzickim na terenie gmin: Nidzica i Janowo.

§ 2

Opis granic Obszaru, o którym mowa w § 1 stanowi Załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

Granice Obszaru określa mapa sytuacyjna, stanowiąca Załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 4

1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne – używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie

tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;

- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łągach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
 - 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
 - 8) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
 - 9) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem.
2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
- 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 6) zachowanie w stanie nienaruszonym obszarów wodno-błotnych, w tym torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
- 7) zachowanie śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 8) rekultywacja oraz niwelacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- 9) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 10) prowadzenie melioracji nawadniających w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej;

- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych w oparciu o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogenych i zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzane analizą bilansu wodnego zlewni;
- 8) zapewnienie swobodnej migracji rybnom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
- 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień lub zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 12) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 13) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

§ 5

1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.
2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:
- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
 - 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
 - 3) realizacji inwestycji celu publicznego.
3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.
4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:
- 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2582), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
 - 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2582).
5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:
- 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
 - 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;
 - 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani.
6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzonych projektów planów w stosunku do których zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie uchwały.

§ 6

Nadzór na Obszarem sprawuje Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 8

Traci moc Rozporządzenie nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2582).

§ 9

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Julian Osiecki

Załącznik Nr 1 do Uchwały NrSejmiku
Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia
.....2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru
Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-
Ramuckiej.

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania drogi wojewódzkiej Jedwabno - Szczytno z drogą Olsztyn - Szczytno koło m. Korpele, dalej wschodnim brzegiem lasu na południe do przecięcia z linią kolejową Szczytno - Wielbark i dalej torem do drogi leśnej między oddziałami 28 i 48, skąd do drogi Szczytno - Przasnysz i dalej przecinając tę drogę zgodnie z linią oddziałową, po czym skręca na północny-wschód i biegnie drogą wiodącą skrajem lasu do drogi Szczytno - Wielbark, skręca w tę drogę na południe, po czym na wysokości oddz. 216 i 227 (przy kol. Majdaniec) skręca na północny-zachód w drogę leśną w kierunku kolonii Majdaniec, stąd biegnie na południowy-zachód do kolonii Szymany, a po opuszczeniu lasu skręca w drogę lokalną do m. Nowiny, następnie omijając od północy Nowiny wkracza na drogę Szczytno - Szymany (Przasnysz), tą drogą biegnie na południe i po minięciu Nowin skręca na zachód i pod torami dochodzi do drogi wiodącej do Saska Mł., następnie po ok. 1300 m, na końcu oddz. 816, skręca ku południu w drogę leśną, wychodząca potem na skraj lasu i dochodzi do granicy gmin Szczytno - Wielbark, później zgodnie z tą granicą przed m. Szymanki skręca na południowy-wschód w drogę polną i dochodzi do drogi Szymanki - Wielbark (w kierunku Przasnysza), drogą tą zmierza na południe do skrzyżowania z drogą Jesionowiec - Kucbork, którą biegnie do wsi Kucbork, stąd dalej na południowy-zachód drogą gruntową do wsi Głuch, gdzie skręca do szosy asfaltowej Jedwabno - Wielbark, następnie biegnie tą drogą w kierunku południowo-wschodnim do Kolonii Wielbark, na skrzyżowaniu skręca w drogę biegnącą w stronę Muszak (kierunek zachodni) i po około 250 m skręca w drogę leśną biegnącą w kierunku południowo-zachodnim, przez oddziały 216, 232, 233, 234, 235, 251, 252, (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wesołowo), do szosy Wielbark - Nidzica, a następnie biegnie szosą w kierunku zachodnim, przez Przeździek Wlk. do drogi będącej północno-zachodnią granicą oddz. 606 (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wielbark), biegnie tą drogą, w kierunku południowo-zachodnim, przez miejscowość Róg, do wysokości oddz. 710 (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wielbark), tam skręca na wschód biegnąc skrajem lasu do południowego krańca wsi Róg i prowadzi dalej na południe drogą leśną do mostu na rzece Orzyc, prawym brzegiem rzeki do granicy gminy Janowo i tą granicą na południe (ok. 700 m) do drogi Janowo - Wólka Zdziwowska, wzdłuż tej drogi biegnie w kierunku Janowa, przed m. Janowo skręca w drogę na północ, omija od północy Janowo biegnąc drogami lokalnymi i w części prawym brzegiem rz. Orzyc, dociera do ciek na drodze Komorowo - Wichrowiec, dalej rzeką w kierunku północno-zachodnim dochodzi do drogi biegnącej na południowy-zachód (do punktu wysokościowego 136,1) i drogą tą dociera do drogi Janowo - Muszaki, dalej granica biegnie szosą w kierunku północno-zachodnim do drogi lokalnej Zawady - Módlki (do m. Zawady wspólna granica z OChK Doliny Rzeki Orzyc), przez miejscowości Grabowo i Módlki dociera do wsi Bartoszki, omijając zabudowania wsi od strony północnej kieruje się drogami lokalnymi do Waszulek (najpierw na południowy-zachód, potem na północny-zachód) i dalej do drogi Nidzica - Szczytno, obejmując niewielki kompleks leśny, później tą drogą biegnie na południe w kierunku Nidzicy, po czym skręca na północny zachód na drogę Nidzica - Łyna i biegnie tą drogą w kierunku północno-zachodnim, na wysokości oddziału 316 skręca na zachód i dochodzi do linii kolejowej Nidzica - Olsztyn, którą zmierza na północ, dalej biegnie od skrzyżowania drogi Nidzica - Łyna z linią kolejową Nidzica - Wielbark do skrzyżowania drogi z koleją w miejscowości Dobrzyń (jest to wspólna granica z OChK Dolin Rzek Nidy i Szkotówki), po minięciu Dobrzynia przed jeziorem Bujaki skręca na zachód w drogę leśną i tą drogą dochodzi do linii wysokiego napięcia, którą podąża na północ do drogi Witramowo - Bolejny, następnie na szosie zawraca na wschód i doprowadza do ww. linii kolejowej Nidzica - Olsztyn i dalej podąża tą linią do skraju lasu przed przepustem nad rzeką Marózką, od tego miejsca południowym skrajem lasu na zachód i drogami wiejskimi przez Waplewo dociera do szosy E-7, z Waplewa biegnie szosą na północ do skrzyżowania z drogą prowadzącą na zachód do m. Kunki (wspólna granica z OChK Jeziora Mielno), dalej tą drogą do toru kolejowego linii Nidzica - Olsztyn i tym torem na

północ do m. Kolonia Jemiołowo, tam skręca na wschód i przez Łutynówko (omijając b. PGR) odbija na południe do Łutynowa, omijając od południa Łutynowo prowadzi dalej drogami polnymi i leśnymi w kierunku północno-wschodnim do miejscowości Kołatek i tam wychodzi na szosę Zgniłocha - Olsztynek, po czym skręca na północ w drogę do Zieleniaka i dochodzi do granicy gm. Stawiguda, następnie tą granicą biegnie do linii kolejowej Olsztynek - Olsztyn, dalej wzdłuż linii kolejowej na północny-zachód do lasu i jego skrajem dochodzi do szosy Olsztynek - Olsztyn, tą szosą zmierza na północ do wsi Miodówko (wspólna granica z OChK Doliny Pasłęki na odcinku drogi biegnącym przez las) i drogą przez wieś na południowy wschód z powrotem do linii kolejowej Olsztynek - Olsztyn, dalej biegnie ww. linią kolejową do stacji PKP Bartąg (na odcinku od miejscowości Zarośle do miejscowości Gągławki jest to wspólna granica z OChK Doliny Pasłęki), gdzie skręca na wschód drogą do wsi Bartąg, omija wieś po zachodniej stronie, dochodzi do mostu, przecina dolinę rz. Łyny i schodzi drogą na południowy wschód do miejscowości Bartążek w miejscu przecięcia doliny Łyny (jest to wspólna granica z OChK Doliny Środkowej Łyny), stąd podąża na północny-wschód drogą do przecięcia z szosą asfaltową Olsztyn - Butryny i dalej szosą asfaltową przez Stary Olsztyn do wsi Szczęsne, tu skręca ku południowemu-wschodowi szosą asfaltową Olsztyn - Klewki do przecięcia z linią kolejową Olsztyn - Szczytno, dalej biegnie tą linią przez stacje PKP Klewki i Marcinkowo dochodząc do granicy administracyjnej miasta Pasym, wzdłuż tej granicy omijając miasto od południa do ww. linii kolejowej i dalej tą linią na wschód przez m. Grom do skrzyżowania linii kolej z szosą asfaltową Olsztyn - Szczytno przed miejscowością Korpele, tj. do punktu początkowego opisywanej granicy (od miejscowości Klewki do punktu będącego początkiem opisu w większości jest to wspólna granica z OChK Pojezierza Olsztyńskiego).

Opis przebiegu granicy terenu wyłączzonego z Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Wyłączeniu podlegają działki ewidencyjne Nr: 65/6, 66/2, 67, 68, 69/1, 69/2 o łącznej powierzchni 14,8636 ha położone w miejscowości Waplewo (obręb Waplewo), gmina Olsztynek.

Uzasadnienie do Uchwały Nr IX/162/11
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 31 sierpnia 2011 r.

Zgodnie z art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.), do wyłącznej właściwości Sejmiku Województwa należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami i statutem województwa do kompetencji Sejmiku Województwa. Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) Sejmik Województwa wyznacza obszar chronionego krajobrazu, określa jego nazwę, położenie, sprawującego nadzór, dokonuje ustaleń dotyczących czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazów właściwych dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części wybranych spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, a wynikających z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmiana granic obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały Sejmiku Województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin, z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Projekt uchwały Sejmiku Województwa w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) wymaga uzgodnienia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie. Ekspertyza wykonana przez Pana dr Mirosława Grzybowskiego oraz opinia Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Pojezierza Iławskiego i Wzgórz Dylewskich wykazały, że na terenie przedmiotowych działek nastąpiła bezpowrotna utrata walorów krajobrazowych i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Zdaniem ekspertów wyłączenie tego terenu z OCHK nie zagrazi możliwości pełnienia funkcji ochronnych dla pozostałej części OCHK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Załączniki binarne

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Mapa Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Zalacznik2.pdf